

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2013
06.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног В.Г., због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г., адвоката Б.К., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3211/13 од 05.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3211/13 од 05.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К бр.62/13 од 24.07.2013. године окривљени В.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.05.2013. године па до упућивања у установу за издржавање казне.

Истом пресудом, на основу члана 88. КЗ, окривљеном В.Г. изречена је мера безбедности протеривање странаца из земље, са територије Републике Србије, за време од десет година, које се рачуна од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом, окривљеном В.Г., на основу члана 87. ст. 1. и 3. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је одузето путничко возило марке ... тип ..., регистарских ознака ... бр. шасије ..., два кључа са плавом пластичном дршком за исто возило и саобраћајна дозвола за наведено, број ..., за које је одређено да ће се након правноснажности пресуде продати у законском

поступку, а новац уплатити у корист буџета Републике Србије, док је на основу члана 246. став 7. КЗ одузета и опојна дрога марихуана, упакована у ... пакета укупне нето тежине ... грама која је преостала након вештачења и за коју је одређено да ће се уништити у законском поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3211/13 од 05.09.2013. године уважена је жалба Вишег јавног тужиоца у Суботици, па је пресуда Вишег суда у Суботици К бр.62/13 од 24.07.2013. године преиначена у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени В.Г. због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од шест година, у коју казну му се на основу члана 63. став 1. КЗ урачунава време проведено у притвору од 10.05.2013. године па до упућивања у установу за издржавање казне, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3211/13 од 05.09.2013. године бранилац осуђеног В.Г., адвокат Б.К., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеном В.Г. изрећи казну затвора у трајању од три године, или тако што ће потврдити првостепену пресуду, или тако што ће побијану пресуду укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г., па је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен. Иако у захтеву није прецизно одређен законски основ за његово подношење из образложења у коме се наводи да је другостепени суд погрешно одмерио кривичну санкцију и повредио члан 54. КЗ произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП, што спада у домен законских основа због којих је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г. је неоснован.

Одредбом члана 54. Кривичног законика прописано је да ће суд учиниоцу кривичног дела одмерити казну у границама које су законом прописане за то дело, имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности), а

нарочито: степен кривице, побуде из којих је дело учињено, јачину угрожавања или повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, ранији живот учиниоца, његове личне прилике, његово држање после учињеног кривичног дела, а нарочито његов однос према жртви кривичног дела, као и друге околности које се односе на личност учиниоца.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд је уважавајући жалбу Вишег јавног тужиоца у Суботици и преиначавајући у погледу одлуке о казни пресуду Вишег суда у Суботици К бр.62/13 од 24.07.2013. године, поступајући у складу са одредбом члана 54. КЗ, утврдио и оценио све олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног В.Г. и одмерио казну окривљеном, како са становишта генералне, тако и са становишта специјалне превенције.

По налажењу овога суда, будући да пресудом у односу на које је захтев за заштиту законитости поднет није повређен закон - члан 54. КЗ – иста није обухваћена повредом закона из члана 439. тачка 3. ЗКП па је захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г. оцењен као неоснован.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд, је захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног В.Г. одбио као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**